

Magyar—csehszlovák barátsági nap

Magyar—csehszlovák barátsági napot rendezett tegnap, kedden a Hazafias Népfőnt városi bizottsága és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola szlovák nyelv és irodalom tanszéke. A Szegedre érkezett vendégeket: dr. Jaroslava Pasiakova irodalomtörténész, az Eötvös Loránd Tudományegyetem cseh lektorát és dr. Kovács Bélánét, a Csehszlovák Kultúrális Központ osztályvezetőjét Molnár Sándor, a népfőnt megyei bizottságának titkára és dr. Diós József, a városi bizottság alelnöke, a Tömörkényi gimnázium igazgatója köszöntötte a népfőnt színházában.

Délután a főiskola oktatóival és hallgatóival találkoztak a vendégek. A barátsági nap keretében dr. Jaroslava Pasiakova előadást tartott a főiskolán a csehszlovák—magyar kulturális kapcsolatokról. Elsősorban a két világháború közötti időszak történetét tekintette át, ismertette a magyar, szlovák, cseh kapcsolatok alakulását az irodalomtörténeti tények és események. A nagy érdeklődéssel kísért előadás után a csehszlovák pedagógusok, tudományos kutatók munkájáról beszélgettek a hallgatók a csehszlovák vendégekkel. A barátsági nap vendégei az esti órákban utaztak el Szegedről.

Kísérlet Halimbán

A Halimba III. új bauxitbányánál nagyobb szabású kísérlet kezdődött. Az eddigi 3 méter szélességűvel szemben, 6 méteres vágatokat alakítottak ki, amelyekben a keményfa- és az acéltárolók helyett alumíniumsüveget alkalmaznak. Ezek lényegesen gazdaságosabbak, mint elődeik. A tágas vágatokban nagyméretű berendezéseket is munkába állíthatnak. A világpiacra már kaphatók azok a francia és finn gyártmányú berendezések, amelyek megkísérlik a régiek termelését. A kísérlet eredményeit a jövő évben összegezik és siker esetén ez lesz a bányák korszerűsítésének jövőbeni útja. (MTI)

Hervadó sorompók

Megnéztem Pesten, a Víg-színházban, az országos siker rangjára emelkedett Képzelt riportot. Abban az első és hírnevét kiküzdött változatában, amely a napokban 80. születésnapjához érkezett Déry Tibort, ha kis-sé megkésve, főlavatta a színpadok ünnepeltjeivé, amelyhez óhatatlanul is visz-szonyítani lehet a Popfesz-tíval szegedi, kecskeméti, ha-marosan miskolci és való-színűleg még további elő-adásait. Magam a szegedi emlékre fényképeztem friss benyomásaimat, s bár a pes-ti előadás valahol a száz-harmadikánál tartott, a színpadközi nézőnek föl-tűnő lazaságokkal, a látvány egésze azért megőrizte az alkotók gondos figyelmét, a játéktér harmonikus, moz-galmas tablóját, a fűtött, stílusos és tehetségesen előadott számokról nem is beszélve — mégsem kell szerényen elhallgatni a mi-enkét.

Közérzetként kezdik elültet-ni: a művészeti szellem kör-járatában lehervadóban a régi sorompók. Tőlünk, a színházból, mindig is igényt tartott a rádió érdekes és színvonalas operaelőadása-inkra, nem ritkán egyenes-ben közvetítették. Azon le-heinén a jövőben, hogy drámaelőadásaink is túljus-sanak a város határain. Színházak a megmondható, milyen jótékonyan hat visz-sza rájuk, ha hangjuk mesz-szebbre is elhallatszik.

Rendezetlenül tolokodtak bennem az ilyen és hasonló gondolatok. Cigarettafüstök-ben nézelődve a Víg-színház büféjében engedetlenül sü-tötte zakom zsebet a 42 fo-rintos színházjegy, a felemelt helyérhez emelkedettebb elő-adás dukál. Meg is marad-tam volna az enyhe csaló-dottság első, még kimondat-lan stációjánál, ha nem ta-lálkoztam régi ismerősöm-mel, aki több hetes tanfo-lyamra hurcolkodván a fő-városba, az estéket színházra szánva, nem panaszkol a kalandjait a pénztáraknál. Hiába olcsó a színházjegy, ha nincs pontosabban min-dig akad egy-kettő, csak is-merni kell a fortélyát, ami-vel kicsalogatható az abla-kon át. A titok nyitja — a pénz. Nem a hivatalosan megállapított, hanem az „ön-szorgalomból” rákalkulált. Becsúztatják a húszast,

uram, bocsá, ötvenest, mind-járt van három belépő is. A pesti színházak eléggé kapó-sak ahhoz, hogy önkényesen és szemérmelenül úzerked-jenek a jegyekkel, s ha ma-gánúton teszi valaki, tilos ugyan, de kettőn áll a vásár — az intézmény hivatalos álarcában viszont több mint egyszerű szélhámosság. Meg-szoktuk, hogy apró stílik fölött szemet hunyunk szemérmesen, mégis nehéz egyenlőségjelet tenni a pin-cér vagy fodrász markába csúsztatott borralvó — és a pénztárnál hagyott felárak közé. Emézt ugyan más szolgál meg (ha egyáltalán megszolgálja majd méltányo-san) — az semmiképpen, aki zsebre vágja.

Minden rosszban akad azért jó, nézőpont kérdése. Mert ide nekem a színházat, amelynek pénztáránál pult alatt feketéznek a jegyekkel, mivel rendesen dugig van nézővel. Mi, történetesen, nem tartunk még itt. Illet-ve... Előfordult nálunk is, az elmúlt szezonban. Nem a jegybörze (ami inkább egy optimális állapot rosszabb mellékzöngéje), hanem a tar-tós jegyvadászat, a menet-rendszerű telt ház. Eppen azokon az előadásokon, ahol a címlapon ez állt: Képzelt riport egy amerikai popfesz-tivárról.

Nikolényi István

DM POSTA-LÁDA

Táblák a boltajtón

Hosszú idő óta hiába keresik fel a környék lakói Uj-szegeden a 7. számú AFESZ-boltot, zárt ajtó fogadja őket. Eleinte egy „Szabadság miatt zárva” feliratú tábla adott magyarázatot a hoppon maradt vásárlóknak. Később a „Betegség miatt zárva” fel-íratot olvashatták ugyanott a környék lakói, nem kis boss-zúsággal.

Hissen nehezen nélkülöz-hető ott ez az üzlet: egyet-len ilyen bolt van arrafelé, ahol háztartási kellékeket, műtrágyát, növényvédő sze-reket is árulnak.

Arra kéri olvasónk az AFESZ-t a többi lakó nevé-ben is, hogy próbáljanak hely-ettesről gondoskodni.

Talán ez az egyszerűbb megoldás, és nem egy új üz-let felépítése, berendezése, amely az állandóan zárva tartót helyettesítené.

Ismét az éjszakai ügyeletről

Újabb levelek érkeztek szerkesztőségünkbe. Témájuk a tarjáni éjszakai ügyelet. Ismét felkértem bennünket levelel dr. Benedek Judit, a Csongrád megyei mentő-szervezet vezető főorvosa. Idézzük: „A mentőszolgálat szemszögéből nézve is az a döntő fontosságú cél, hogy Tarján (sőt az erősen me-gnagyobbodott egész Szeged!) orvosügyi szolgálatát ki-bővítsék, megerősítsék, mert a mentőszolgálat elsőrendű feladata a közterületi bal-esetek és a heveny, súlyos egészségkárosodások ellátása. Ennek pedig nem tud majd megfelelően eleget tenni, ha az orvosügyelet munkáját kénytelen átvállalni.”

Kelemen Géza (Tarján 101.) olvasónk türelmetlennek tartja, hogy egy ekkora vá-rosrész orvos nélkül marad-jon éjszaka. Úgy véli, köny-nyen megoldható lenne a tar-jániak kérése, hiszen gyönyö-rű orvosi rendelő és gyógy-szertár van. Az „azonnali megoldásra” javaslatokat is tesz a levél írója, többek kö-zött azt, hogy kötelezzék a körzetorvosokat az éjszakai ügyeletről.

Nem ez a megfelelő meg-oldás, azt hisszük, de az ilyen részleteken nem is az ottlakóknak kell törniük a fejüket, ezekre a kérdésekre az egészségügyi szakem-berektől várjuk a választ.

Lyukasztanak, de...

Igazságot tartalmazó soro-kat kaptunk dr. Simor Fe-rencről (Partizán u. 16.).

Örömmel állapítja meg ol-vasónk, hogy a szegediek minden különbözőbb lelki megrázkódtatás nélkül tér-tek át az előre megváltozt villamosjegyek öntevékeny lyukasztására. Csakhogy ez főként rajtuk múlott és nem azokon, akik az ilyen kalauz nélküli közlekedés kelleit megtervezték és kiviteleztek. Az új villamosjegyet ugyanis olyan papírra nyomták, amely gyűrődik, elhajlik, egyszóval sok mindenre al-kalmas, csak a kis lyukasztószerszemetbe alig lehet be-lehelyezni.

Miért nem egyezik meg a Szegedi Közlekedési Vállalat fővárosi testvérével a közös jegyhasználatban? — kérdi joggal olvasónk. S máris gondolni kellene arra az idő-re, amikor a helyi buszokon is bevezetik ezt a jegykeze-lési módszert — több nagy-városban is.

Erdemes odafigyelni az észrevételekre, s nem árta-na megszívlelnie ezeket a közlekedési vállalatnak.

Drága a füstszűrő?

A környezetvédelem csak-nem mindennapos téma a té-vében, a rádióban — s az újságokban. Erről írt levele-ben is dr. Bánlaci Aurél (Londoni körút 28.).

A kendergyár Londoni körúti gyáregységének kémé-nye mindenféle rendelt el-lenére ontja a füstöt, s ezt a szél jóvoltából nemcsak a környék, hanem olykor a Belváros lakói is kénytelenek belélegezni.

Miért nem szerelnék fel füstszűrőt a kéményre, ami-kor ezt az eljárást már több mint fél évszázada feltalál-ták — kérdezi olvasónk.

Evekkel ezelőtt divat volt vidéken, nálunk különösen, színházi élményért a fővá-rosta sietni, ahol nagyobb a választék, különb a minőség, tehát a távolsági jegyvadá-szat viszonylagosai és az utazás fáradságai ellenére is megérté. Ma sincs egészen másként, noha a divat sző-lőbb formaruhát öltött, a tehetősebbeknek lehet sikk „fővárosi” színházba, de a belső szükséglethez, az eb-ből fakadó élményhez mint-ha lassan fölöslegessé válna a vonatjegy.

Es nem feltétlenül a fővá-rosi színházak tehetnek ró-la, a vidéken dolgozó közös-ségek. Invenziós, fiatal rendezők, színészek, a Kec-keméten, Kaposváron. Veszprémben, Szegeden, Pé-csett és máshol kialakult színházi alkotóműhelyek igyekeznek mind többet ten-ni a saját közönségükért, ha már az országos figyelem gyűjtőpontjába nem kerül-hetnek oly természetessé-gel, mint fővárosi kollégáik. Közismert a vidéki állaso-kat és életformát vállaló színészek, rendezők, terve-zők „hátrányos helyzetű”. A televízió, rádió, film, a ven-dégjátékok pezsdít, belső tartalékokat fölmozgató, né-vet, népszerűséget ígérő má-sodik csatornájából sokáig csak elvett jutott feladat a színházművészet debreceni, békéscsabai, szegedi örhe-lyeire. Nehéz átléni a tá-volságokat száz-kétszáz ki-lométerekről egyeztetni a pesti stúdiókkal a gyakorlat inkább a közlekedés ked-vez, vidékről is azoknak, akik rövidebb úttal (netán az egyszer megszerzett és a világról föl nem adott bu-dapesti lakással), kevesebb komplikációval, idővel gyor-sabban állhatnak megbízók rendelkezésére. Hanem azért a tévben, rádióban, filme-ken, az országos terítésű na-pi- és hetilapokban történi valami a közelmúltban, lát-hatóan több moccanás a ha-zai színházvidéken ter-mő értékeiért. Hogy Zalá-ban is olvasni lehet a ke-s-keméti Don Carlo-áról, vagy a szolnokiak Három nővér bemutatójáról meg-tudhatunk egyet, s más Szombathelyen, hogy a fil-meken új arccal ismer-kednek a nézők, a budapesti színpadokra fölranduló vidé-ki társulatok, különösképpen pedig a televízióra rögzítet, és onnan országga sugárzott helyi előadások egészséges

Népi együttesek a Szovjetunióból

Szegeden is fellépnek

A Komi Szovjet Autonóm Köztársaság harmincöt tagú népi együttese november el-sőjén érkezik magyarországi körútjának első állomására, Békéscsabára. Koncertet ad-nak Szegeden, Pécsen és Bu-dapestben, ismerkednek a vá-rosok történelmi múltjával, kulturális értékeivel. Novem-berben a Lítván Művész-egyettes hatvan tagú cso-portja is hazánkba érkezik, s Debrecenben, Szegeden, Pécsen, Budapesten lép fel. (MTI)

Bírósági esetek

Nyereséggel adtak el szövetkezeti lakást

A pénzbüntetést maga-amely után a 20 ezer 840 sabb összegben kell megállapítani, ha a vádlott a bűn-cselekmény útján jelentősebb anyagi előnyhöz jutott (Btk. 45. §).

A Magyar Népköztársaság Legfelsőbb Bíróságának nap-jainkban nagyon időszerű állásfoglalása jelent meg a Bíróság Határozatok című folyóirat 22 évfolyamának hetedik számában. Történt, hogy egy járásbíró tavaly szeptember 26-án hozott íté-letével egy terhelte adócsa-lás büntette miatt 3 ezer nyai-val, a terhejt által vis-bk-forint pénzbüntetésre ítél-t. Az ítélet 1973. október 2-án jogerőre emelkedett, az elért nyereség nagyságával. A Legfelsőbb Bíróság ezek-re tekintettel a pénzbüntetés-t és súlyosbítása végett, büntetési célok eléréséhez szükséges mértékre felemel-ve állapította meg.

A tényállás lényege szerint a terhelte november 14-én szövetkezeti lakást vá-sárolt. A lakást 1972. október 31-én 235 000 forintért és 63 295 forint OTP-hitel át-vállalással adta. A terhel-től az értékesítés folytán 86 ezer 300 forint nyereséghez jutott, állapította meg.

Pulz utca és környéke

Két levelet is kaptunk, amely a Pulz utca környé-kével foglalkozik.

Kovács Ferencné (Pozso-nyai Ignác u. 11.) azt írja, hogy alig tudnak közlekedni a környéken lakók az útlezá-rások, az építkezések miatt. A 11. számú ház lakói, ha ki akarnak jutni a Cserzy Mihály vagy a Pulz utcára, az a lehetőséggel hatá-roz. Erre terezték a közúti forgalmat, és a kövezetlen utcát feltörték a nehéz jár-művek, a gödrökben áll a víz.

Az építkezésekkel bizony egyelőre együttjár némi kel-lemetlenség, bár ez nem tör-vényszerű. Átjáróról valaki-nek gondoskodnia kellene. Az „építési vállalkozó” — ol-vasunk a levélben — ezt meg is ígérte. De maguk a lakók is tehetnek valamit: kényel-mük érdekében, legalábbis ez módjukban áll, nem úgy, mint a kórházi betegeknek. Ugyanis az 6 nevében írt levelet szerkesztőségünk cí-mére Bárkányi István (Buj-dosó György u. 12.), akit nemrégiben megoperáltak a kórházban. Arról panaszkod-ik, hogy a Marx tér felől jövő buszok, traktorok és te-herautók az első kanyarban

lelassítanak, a másodikban sebességet váltanak és gázt adnak. Mindez hihetetlen, robbanásszerű zajt okoz — és ezt kell a betegeknek éjjel-nappal hallgatniuk.

A kórház oldalában még egy megálló tilos táblát sem helyeztek el, egyik éjszaka négy kamion motorját járat-ták a vezető az ablak alatt.

Olvasónk nyolc átvirrasztott éjszaka után fogott tol-lat és kérte az erre illeté-kek segítségét.

Szerkesztői üzenetek

Puczkó Éva (Acél u. 25.): Lapunkban nemrégiben fog-lalkoztunk a tüzelőolaj-ellátással, akkor írtunk a hely-telen nyitvatartási időről is.

Herczegfalvi Károly (Fa-ragó u. 21.): Személyi ellen-tétben nem tudunk igazságot tenni, ez a bíróságra tarto-zik.

Özv. Bodó Istvánné (József Attila sgt. 34.): Levelemben köszönetet mond a villamos-vezetőnek, aki lefékezte a járművet és nem ütötte el Önt. Megjegyezzük: Önnek is figyelmesebben kellene

közlekednie, hogy ne hozza ilyen veszélyes helyzetbe se önmagát, se a járművezetőt.

Tudományos vándorgyűlés

A Magyar Kémikusok Egyesülete és a Magyar Tudományos Akadémia az idei 4. kromatográfiás vándor-gyűlést Győrött, a Techni-ka Házában rendezi meg. A programozat kedden kez-dődött és szombaton fejező-

dik be. Hét plenáris előadás ra kerül sor és 52 új viz-szálati eredményt mutatnak be. Az idei vándorgyűlést a Gyógyszerkutatás és környe-zetvédelem jegyében rende-zik meg.